

[Honoré]

Til retsforbundets forslag skal jeg anføre, at dette forslag desværre ikke bryder monopolet, og at tanken om direkte valg til radiatorådet på mange måder forekommer mig teknisk uigennemførlig. Vi er derimod sympatisk indstillet over for retsforbundets forslag om en styrkelse af radiatorådet kompetence og retsforbundets forslag om et radionævn og dets opgaver.

Kulturministerens forslag rummer ikke nogen imødekommelse af behovet for at bryde monopolet og reducere det uhyrlige magtmisbrug, der ligger deri. Derfor tager vi afstand fra § 1 i forslaget om Danmarks radios eneret.

Vi er modstandere af den foreslåede sammensætning af radiatorådet. Vi mener, at man burde have en repræsentant for hvert af de politiske partier i folketinget, hvis man blandt de folkevalgte skulle have repræsentanter for alle forskellige samfundsopfattelser. Hvis man ikke har det, så favoriserer man nogle, bl. a. socialdemokratiet. Vi mener, at man skulle have et antal repræsentanter for lytter- og seerorganisationerne, der svarer til antallet af politiske repræsentanter. Herigennem ville vi få en alsidig repræsentation for forbrugerne. Endelig kunne man have to repræsentanter valgt af medarbejderne ved Danmarks radio. Denne opbygning af radiatorådet har den fordel, at ingen af de tre grupper: politikere, forbrugere og medarbejdere, alene kan udgøre et flertal, der misbruger sin magt.

Kristeligt folkeparti er ikke tilhænger af forslaget om selvstændige lokalafdelinger. Vi ønsker i stedet, at folketinget kraftigt styrker provinsafdelingen. Vi mener, at den skal udbygges, så vi igennem provinsafdelingen har lidt i retning af et alternativ til københavnsk radio og tv. Vi har forstået, at det radikale venstres nye forslag går i denne retning, og det er vi meget tilfredse med.

Hvis man absolut vil gennemtrumfe selvstændige regionalradioer, så må regionalradioområdet efter vores opfattelse for ikke at kunne misbruges politisk have en større repræsentation og en valg måde, der sikrer, at også mindretal kan få indflydelse.

I det hele taget har kulturministeren i dette forslag fået urimelige magtbeføjelser. De store partier, herunder socialdemokratiet, vil igennem forslaget kunne øge deres indflydelse i radiatorådet og regionalradioerådene og

tilsvarende reducere andre partiers indflydelsesmulighed.

Også jeg vil fraråde, at loven træder i kraft den 1. april 1978. Der bør være tid til at drøfte dette forslag ude i landet, i organisationerne og i befolkningen. Lad os udskyde en ikrafttræden til 1979. Denne sag er for vigtig til at blive jasket igennem.

Sammenfattende vil jeg sige, at kristeligt folkeparti anser dette lovforslag for et stort tilbageskridt. Forslaget skal laves grundigt om, hvis kristeligt folkeparti skal kunne stemme for det.

Waldorff (VS):

Da vi for nylig havde en debat om kulturministerens redegørelse for regeringens kulturpolitik, brugte jeg en del af mit indlæg til at påvise den store afstand, der er imellem de visioner, som ministeren har lagt frem på det kulturelle område, og så den virkelighed, som faktisk eksisterer.

Den afstand var ikke især en afstand imellem på den ene side socialdemokratiet og på den anden side de borgerlige partier, men først og fremmest en afstand imellem de visioner, som kulturministeren lagde frem, de principper, han lagde frem, og så den politik, som socialdemokratiet og de borgerlige i realiteten står sammen om.

Det forslag, som regeringen her har lagt frem til den nye radiolov, er desværre det bedst tænkelige eksempel på, at jeg havde ret. I den kulturpolitiske redegørelse blev der lagt vægt på, at en kulturpolitik måtte styrke befolkningens muligheder for at gribe ind i sin egen tilværelse og også gribe ind i samfundets udvikling.

Over for det ideal påpegede jeg, hvordan virkeligheden så ud, nemlig hvordan de grupper, som forsøger at praktisere kulturministerens målsætning om aktivt at tage del i udformningen af deres egen tilværelse, bliver mødt med magthavernes tilbidsættelse af elementære demokratiske rettigheder. Kulturministerens visioner om at sikre befolkningens demokratiske kulturelle udfoldelsesmuligheder har ikke ligefrem opbakning fra f. eks. kommunalbestyrelsen i Thisted eller borgmesteren i Hvidovre.

Det var et synspunkt både i den kulturpolitiske redegørelse og i den tidligere redegørelse om Statens Kunstfond, som vi har de-